

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

٤٩٨٧٢

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه جهت دریافت درجه دکترای تخصصی در رشته پریودنتیکس

عنوان

بررسی و مقایسه دقت رادیوگرافی پریاپیکال معمولی و رادیوگرافی

پریاپیکال دیجیتايز شده نسبت به ارزیابی هنگام جراحی جهت تشخیص

ضایعات داخل استخوانی پریودنتال

به راهنمایی

استاد ارجمند سرکار خانم دکتر شریعه فقیهی

استادیار و مدیر گروه محترم بخش پریودنتیکس دانشکده دندانپزشکی

۹

استاد ارجمند سرکار خانم دکتر شعله شهیدی

استادیار و سرپرست محترم بخش تخصصی رادیولوژی دانشکده دندانپزشکی

نگارش

دکتر سارا واشق

زمستان ۸۳

پایان نامه شماره: ۹۱۹

۴۹۰۷۳

ارزیابی پایان نامه

پایان نامه تخصصی شماره ۹۱۹ در رشته پریودنتیکس

تحت عنوان

بررسی و مقایسه دقت رادیوگرافی پریاپیکال معمولی و رادیوگرافی
پریاپیکال دیجیتايز شده نسبت به ارزیابی هنگام جراحی جهت تشخیص
ضایعات داخل استخوانی پریودنتال

با نگارش دکترسara واثق در تاریخ با نمره
و درجه مورد تایید قرار گرفت.

نظر استاد محترم راهنمای:

نظر هیئت محترم داوران:

تقدیم به مادر

او که بالاتر از عشق
و والاتر از دوست داشتن بود
به او که دلیل زنده بودن
و تنها امید زندگیم بود
به او که همیشه در حسرت دیدار رخ مهربانش هستم

تقدیم به پدر

او که اسوه بردباری و شهامت
و معلم ایثار زندگیم بود

تقدیم به همسر

که جز با صبر و استقامتش

بردباری و متنتش

عشق و محبتش

پیمودن این راه برایم

امکان پذیر نبود

تقدیم به فوادهان و برادر عزیز

ک هیچگاه ممتنع نمودند

تقدیم به اساتید گرانقدرم

خانم دکتر شریعه فقیهی، خانم دکتر شعله شهیدی و

خانم دکتر هنگامه خسروپناه که در به انجام رسیدن

این پایان نامه کمکهای بیدریغشان را نشام کردند

تقدیم به اساتید محترم بخش پریو
که از هیچ کوششی جهت آموختن به من
دریغ نکردند

تقدیم به هیأت محترم داوران

خلاصه

هدف از مطالعه حاضر بررسی دقیق ارزیابی خطی (linear measurement) تحلیل استخوانی پریودنتال اینترپرتوگرامیال ضایعات داخل استخوانی در رادیوگرافی P.A معمولی (conventional) و بعد از دیجیتایز نمودن و انجام دست کاری به صورت تنظیم گاما (Gamma) و مقایسه آنها با یکدیگر و با ارزیابی حین جراحی (intrasurgical adjustment) تعداد ۳۵ رادیوگرافی P.A معمولی از ۵۰ ضایعه داخل استخوان پریودنتال با تکنیک استاندارد (روش موازی) از بیماران مورد مطالعه تهیه شد. حین جراحی ارزیابی خطی عمق ضایعه داخل استخوانی از کرست الوئل تا اپیکال ترین نقطه ضایعه انجام شد. سپس ارزیابی خطی در رادیوگرافی P.A معمولی و رادیوگرافی های دیجیتایز شده که با برنامه کامپیوتری فتوشاپ ۷ تحت دستکاری تنظیم گاما قرار گرفته بود، توسط سه مشاهده‌گر انجام شد.

برای هر سه مشاهده‌گر، رادیوگرافی P.A معمولی در مقایسه با ارزیابی خطی، حین جراحی (gold standard) عمق ضایعه داخل استخوانی را کمتر از میزان واقعی نشان داد. ارزیابی خطی رادیوگرافی های دیجیتایز شده مشاهده‌گر اول و دوم در مقایسه با gold standard اختلاف آماری معنی‌داری نشان ندادند، اما مشاهده‌گر سوم با $Pv < 0.05$ با gold standard اختلاف آماری معنی‌دار، نشان داد، با این حال میزان تفاوت بین این دو در مقایسه با رادیوگرافی P.A معمولی به مراتب کمتر بود.

در این مطالعه، رادیوگرافی های دیجیتایز شده که تنظیم گاما برای آنها صورت گرفته بود در مقایسه با رادیوگرافی P.A معمولی از اعتبار بیشتری در تعیین عمق ضایعه داخل استخوانی برخوردار بود. رادیوگرافی P.A معمولی عمق ضایعه داخل استخوانی را به طور مشخص کمتر از میزان واقعی نشان داد.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	خلاصه
۲	مقدمه
۴	پیشرفت و شیوع بیماری پریودنتال
۷	روشهای تشخیص بیماری پریودنتال
۸	- روش‌های کلینیکی
۸	- پروب کردن بافت نرم
۹	- پروب کردن بافت سخت
۹	- جراحی Reenty
۱۰	- روش‌های هیستولوژیک
۱۱	- روش رادیوگرافیک
۱۶	مقدمه‌ای بر Digital Imaging
۱۹	خصوصیات تصاویر آنالوگ و دیجیتال
۲۰	تصویر دیجیتال چیست؟
۲۳	ویژگیهای تصویر دیجیتال

- ۲۳ pixel -
- ۲۴ gray scale resolution -
- ۲۵ روش‌های تهیه رادیوگرافی دیجیتال -
- ۲۶ روش غیرمستقیم -
- ۲۷ روش مستقیم -
- ۳۰ digital image processing -
- ۳۱ lighten / darken -
- ۳۱ contrast and brightness -
- ۳۱ reverse gray scale -
- ۳۱ noise reduction / sharpen / smooth -
- ۳۲ zoom -
- ۳۲ colorize -
- ۳۳ Subtraction -
- ۳۳ Stored Image -
- ۳۴ Image Compression -
- ۳۴ image transmission -
- ۳۵ مروری بر مقالات

۴۵	مواد و روش کار
۵۵	نتایج
۶۰	بحث
۶۶	نتیجه گیری
۶۷	خلاصه انگلیسی
۶۸	منابع

مقدمہ و معرفی

در مقالات

پریودنتیت بیماری التهابی بافت‌های حمایت‌کننده دندان است که توسط میکروارگانیسم‌های خاص ایجاد شده و با تخریب وسیع لیگامان پریودنتال و استخوان الول همراه بوده و با تشکیل پاکت یا تحلیل لشه و یا هر دو از آشکار می‌گردد.^(۱)

واکنشهای ایمنی و التهابی ایجاد شده در اثر تجمع پلاک باکتریال اطراف دندان نمای غالب ژنژیوت و پریودنتیت است. اگر واکنشهای ایمنی و التهابی فقط به بافت همبندی قاعده (base) شیار لشه‌ای گسترش یابند ژنژیوت ایجاد می‌گردد، و اگر علاوه بر بافت همبندی به استخوان زیرین گسترش یافته و تخریب اتصال بافت همبندی ایجاد کند، پریودنتیت نامیده می‌شود.^(۲)

نمای کلینیکی که باعث تشخیص پریودنتیت از ژنژیوت می‌گردد از دست رفتن اتصال بافت‌های پشتیبان دندان (attachment loss) موجود در پریودنتیت است. این حالت معمولاً با تشکیل پاکت و تغییرات دانسیته و ارتفاع استخوان الول همراه می‌باشد.^(۱)

روشهایی که جهت بررسی وجود و وسعت پریودنتیت استفاده می‌شوند پروب کردن و رادیوگرافی داخل دهانی می‌باشند. پروب کردن وضعیت بافت

نرم و رادیوگرافی داخل دهانی وضعیت و شدت تخریب بافت سخت و میزان گسترش بیماری در دهان را منعکس می‌کند.^(۳) رادیوگرافیهای دقیق اطلاعات مفیدی درباره گستردگی تحلیل استخوان اینترپرتوگزیمال، وجود تحلیل عمودی، پوسیدگی و ... را فراهم می‌کنند. اما نمی‌توانند تعداد دیواره‌های استخوانی باقیمانده ضایعات وجود ضایعات عمودی در سطوح باکال و لینگوال را تعیین کنند.^(۴) جهت تشخیص دقیق‌تر ضایعات استخوانی و ارزیابی ارتفاع استخوان روش‌های مختلف رادیوگرافی مانند زونورادیوگرافی، دنسیتومتری (CADIA) و رادیوگرافی Subtraction ارائه شده است.^(۴) در سالهای اخیر استفاده از کامپیوتر و تصاویر دیجیتايز شده کامپیوترا پیشرفت کرده‌اند. لذا بر آن شدیم که دقیق رادیوگرافی دیجیتايز شده را در تعیین عمق ضایعات داخل استخوانی پریودنتال بررسی نماییم.

هدف از مطالعه حاضر بررسی و مقایسه دقیق رادیوگرافیهای استاندارد معمولی داخل دهانی (پریاپیکال) و رادیوگرافیهای پریاپیکال دیجیتايز و دستکاری شده نسبت به ارزیابی هنگام جراحی در تعیین ضایعات عمودی داخل استخوانی می‌باشد.

پیشرفت و شیوع بیماری پریودنتال

همانطور که می‌دانیم ژنژیوت بدلیل تجمع پلاک باکتریال و محصولات مضر و سموم ساخته شده توسط باکتریها ایجاد می‌گردد، اگر التهاب لشهای درمان نشده و سیستم ایمنی ضعیف باشد التهاب به استخوان زیرین گسترش می‌یابد.^(۲) معمولاً التهاب در مسیرهایی که حداقل مقاومت وجود دارد منشر شده، تحلیل مغز استخوان و تخریب اتصال کلائنزی دندان را ایجاد کرده و کاهش مقاومت نسبت به ورود پروب را بدنبال دارد.

ابتدا، التهاب داخل فضاهای مغز استخوان گسترش یافته و مغز استخوان را با مایع اگزوداتیو و لکوسیتیک، عروق خونی جدید و فیبر و بلاستهای تکثیر شونده جایگزین می‌کند. تعداد استئوکلاستهای چند هسته‌ای و فاگوسیت تک هسته‌ای افزایش یافته و بدنبال آن تحلیل سطح استخوان مشاهده می‌گردد. در مغز استخوان، تحلیل از قسمت داخلی گسترش یافته و نازک شدن ترابکول استخوانی و بزرگ شدن فضاهای مغز استخوان را القا کرده و بدنبال آن تخریب استخوان و کاهش ارتفاع استخوان ایجاد می‌گردد.

تخرب استخوان ایجاد شده در پریودنتیت روند نکروز استخوانی نیست، و شامل فعالیت سلولهای زنده مقیم استخوان می‌باشد. در پریودنتیت، نکروز

و خروج چرک در دیواره بافت نرم پاکت پریودنتال و نه در مارژین استخوان

زیرین اتفاق می‌افتد.⁽⁶⁾

سابقاً تصور بر این بود که پریودنتیت رشدی کند ولی مداوم دارد، اما

اخیراً و با بیان فرضیه پلاک اختصاصی ثابت شده است که بیماری پریودنتال

دوره‌هایی از سکون (activity) و فعالیت (inactivity) داشته و هر دوره

فعالیت به دوره‌ای از سکون ختم می‌گردد.⁽⁵⁾ فاز فعالیت با تخریب کلژن و

استخوان الوئل و عمیق‌تر شدن شیار لثه‌ای همراه است، اما فاز سکون با

ساخته شدن کلژن و ترمیم استخوان همراه می‌باشد.

بیشتر ضایعات پریودنتال شیوع و پیشرفت نسبتاً اندک دارند، این

ضایعات در مراحل اولیه بدون علامت بوده و اگر سریع تشخیص داده نشده و

درمان نگردند، قابل برگشت نمی‌باشند. هم‌چنین بیماری در چندین ناحیه

بصورت مجزا فعالیت داشته و در هر ناحیه بصورت مستقل پیشرفت

می‌کند.^{(7) و (8)}

شیوع بیماری پریودنتال در جمعیت در مطالعات متعددی مورد بررسی

National Institute of dental (NIDR) قرار گرفته است. در مطالعه (NIDR)

که در سالهای ۱۹۸۵-۸۶ انجام شد، $AI \leq 3\text{mm}$ در 43.8% Research

National health and (NHANES III) نواحی مورد مطالعه و در مطالعه (NHANES III)

که در سالهای ۱۹۸۸-۹۴ nutrition examination survey

در ۳mm ≤ Al نواحی مورد مطالعه گزارش شد.

با توجه به شیوع بالای بیماری پریودنتال و با در نظر گرفتن این موضوع

که پریودنتیت بیماری عفونی نسوج پریودنتال است تغییراتی که در استخوان

الوئل رخ می دهد اهمیت حیاتی دارد، زیرا تخریب استخوان عامل افزایش لقی

دندان (mobility) و از دست دادن دندان (Tooth loss) می باشد. تحلیل

استخوان معمولاً نماهای متفاوتی از جمله تحلیل افقی استخوان، تحلیل

Furcation involvement ledge و عمودی استخوان، و ضایعات دیگر مانند

دارد. در تحلیل افقی استخوان، کرست استخوان تقریباً موازی خطی است که

CEJ دو دندان مجاور را به هم متصل می کند،^(۹) اما در تحلیل عمودی،

تخریب سیمتريک نبوده و در اطراف دندان شدت متفاوتی دارد و کرست

الوئل موازی خطی که CEJ دو دندان مجاور را بهم وصل می کند، نمی باشد.

ضایعات عمودی بر اساس تعداد دیوارهای استخوانی و شکل ضایعه به

ضایعات عمودی 3-walls ، 2-walls، 1-wall و crater تقسیم

می شوند.^{(۱۰) و (۱۱)}

روشهای تشخیص بیماری پریودنتال

هدف از روشهای تشخیص بیماری پریودنتال فراهم کردن اطلاعاتی درباره تایپ، شدت و موقعیت بیماری پریودنتال است. این یافته‌ها به دندانپزشک در طراحی درمان و سپس بررسی و ثبت کیفیت درمان انجام شده کمک می‌کند.^(۱۱) روشهای تشخیص پریودنتال شامل

۱- روشهای کلینیکی: پروب کردن بافت نرم، پروب کردن استخوان reentry و جراحی (sounding)

۲- بررسی هیستولوژیک

۳- روش رادیوگرافیک : رادیوگرافیهای معمولی (conventional) و رادیوگرافی دیجیتال می‌باشد.^(۱۲)

تحلیل استخوان و از دست رفتن اتصال بافت‌های پریودنتال بخش مهمی از روند پاتولوژیکی است که در طول دوره‌های تخریب پریودنتال اتفاق می‌افتد.^(۱۳) ارزیابی ضایعه استخوانی الوئل جهت تشخیص و طراحی درمان پریودنتال اهمیت زیادی دارد.^(۱۴) از این رو پیشرفت روشهای حساس جهت بررسی این تغییرات از نظر کلینیکی اهمیت داشته و می‌تواند در تعیین ضایعه اولیه بیماری پریودنتال مفید باشد.^(۱۵)